

אחרכך מברך על החזן. וכזה היה מתווג רבויה רובי ספדר לדורש טעומד [ט] ביום ראשון של חנ הפסכות כמו שבאנו בפומ'

ס' פול ט' יגומו סמ'ג מס : ..ב מוו ס' מלען סמ'ג מס : ג עוויל ס' מלען סמ'ג מס : ד נמנוע אט כריהנץ ע' ז דנדני אכלה' ז וע' :

לחם משנה

גנחות סיומניות

四

12412 218.6 NC

בחקת תפילין, לא הקפידו אלא על הלשון ולשמר חקיון, אבל שאר כל המצוות אין מברכין אלא לשמר מצותיו. ובוזאי נראה לומר שאין בני מערבא מברכין כן אלא כשהן מיטלקיין אותן בזמנ ערבית ולא משום עשה שבנה לאו ומן שכבר נגמרה מצותה, דקסבררי לילה לאו ומן תפילין הוא, (וא"ב) [וכן אט] סלקו אותן בערבי שבנות ובערבי ימים טובים לדברי הכל מברכין היה אבל אם היו מיטלקי ביום היאך יברך, והלא מצוח להניח ולא לסלקן.⁵⁶ ולפיכך אמרו בירושלמי⁵⁷ דעתיא כמ"ד בחוקת תפילין לשמר חקיון ואתיא כמ"ד בחוקת תפילין הכתוב מדבר ברם כמ"ד בחוקת הפסח הכתוב מדבר לא בדא. והטעם להה מפני שהמניה תפילין לאחר שקיעת החמה עובר בעשה⁵⁸, וזה מברך בשעת סילוקן בלילה שהוא מקיים עשה⁵⁹, ואין לך כן בכל המצוות⁶⁰, אך פ"י חכמי הצרפתים⁶¹ בשם זל. ועודין אינו מחור דא"ב הא דאמרין בשמעתין לאתווי מצות, ולבני מערבא מברכין בתור דמלקי תפיליהו מי אייכא למיריה, מי קושיא מתני' לאתווי שאר המצוות. ועוד יש נסחות⁶² שכחוב בהן ולבני מערבא מברכין אמצוות וכו'. אלא נראה לבני מערבא ה"ה לכל מצות שטענות ברכה לאחריה⁶³, וח"ש בירושלמי אתיא כמ"ד

לאחריה הוא תקנה מינוחת וכמש"כ הטור. ומשו"ה הוצרך רבו תמן לומר דבני מערבא וברכו משום דעתין יש להם קיום המזווה סיליק. ובתוס' ר"י בברכות מה, בחייב הדתעם ועובר לעשייתן דין ברכיה כי אם על עשיית המזווה ובגמור מצוח אין עשרה כלום. 53 ע"י תוס' כאן ד"ה ולבני ותוס' ברכות מה בוסוכה לתם, א"ד ד"ה אבל השלמה ושב"א ואלמנדי ברכות שם וועוד. 54 ע"י ריטב"א, ועי' בנסמן בסמוך. 55 ע"י ואביהה סי' קכ' (עמ' 106) שאביו היה מברך על כל המצוות אחוריהם לשמר מצוח פלונית כי חוכה לא נאמרהilia אלא בתפילין [זעיריש סי' קמה]. קנו, כסח והתרצע]. ועי' מעה"ג עמ' 40 ופרדס סי' קנה, שכיה גוזג מורת הוקן, ועי' או"ז ח"א סי' תקפה, החורה המצוות בעי עובר לעשייתן. 56 גראה"ש (עמ' 432), ווקת סי' טהרה, עyi רין כאן מה"ג והיא בחמ"ג סי' קה, הל"פ טס"ז, טאות"ח סי' כת וועוד. 57 גם לשיטה זו מברכין בגמר כל המצוות, אין הביאור שווא מדין שחח והודאה על שוכו לקיימה, דא"כ גם על קיום מצחה שירץ עין הרכבה, אלא הביאור דשכח המזווה הוא בוגר חוכמה, וכמו שעובר לפניה הוא מברכות דתו אין מברך, ועי' דוחלקו בטעם וביע עובר לעשייתן ודרמכים הטעם דרך כשהיא עדין חוב שירץ למזווה, אבל לדעת האו"ז הוא מצד שכח והוא שירץ גם לאחריה בגדיר הוראה, והא דבטכילה מברך

ולבני מערבא דمبرכין בתור דסליקו⁶⁴ תפיליו"ה לשמר חקיון. פ"י ר"ת זל בספר הישר שלו⁶⁵ שלא אמרו אלא בתפילין. אבל ביצירת ושאר מצות אין מברכין לאחר עשייתה, והביא ראייה ממה שאמרו בירושלמי בפ' היה קורא בתורה⁶⁶ כיצד הוא מברך עליה, ר' זריון בשם ר' יעקב בר אידי כשהוא גותן של יד מהו אומר בא"י אמרה על מצות תפילין, וכשהוא גותן מהו אומר ברוך וכו' לשמר חקיון, וכשהוא חולצן מהו אומר ברוך וכו' לשמר חקיון ואתיא כמ"ד בחוקת תפילין הילך מברך בשעת סילוקן בלילה שהוא מקיים עשה⁶⁷, ואין לך כן בכל המצוות⁶⁸, אך פ"י חכמי הצרפתים⁶⁹ בשם זל. ועודין אינו מחור דא"ב הא דאמרין בשמעתין לאתווי מצות, ולבני מערבא מברכין בתור דמלקי תפיליהו מי אייכא למיריה, מי קושיא מתני' לאתווי שאר המצוות. ועוד יש נסחות⁷⁰ שכחוב בהן ולבני מערבא מברכין אמצוות וכו'. אלא נראה לבני מערבא ה"ה לכל מצות שטענות ברכה לאחריה⁷¹, וח"ש בירושלמי אתיא כמ"ד

שגדלים בבית השלחים עי"ש, ועי' "משנת וועדים" (מכון התלמוד עמי רלו) שכ"ה גם בගירסת הגנינה. 47 ב"י ירושלים: ומברכין בתור דסליק. 48 סי' חכו (ההדו"ר שלוי). 49 ברכות פ"ב ה"ב, ועי' אהזו"י בחיג' בראשונים בוה, ואכמ"ל. 50 מנהות לה, ב' ולודעת ר"ת הא זמברכין איסילוק תפילין הינו על קיומ העשה, ולכאורה אין זה שיך לברכה שלאחריה, וצ"ל דהו"ג דהוי פשה, מ"מ לא מzinio תקנית ברכיה על סילוק המזווה, ועי' דענין הרכבה הוא השבח של העקיים שזכה לקיטים עד זמן המותה, ולפי"ז שפיר שיך לברכה שלאריה, ונראה דלא"ת הוי מברכין בתור דסליקו ממש וכלהון ובנו ור"ת בסה"י בתור דסליקו [מיוחה בתוס' היביאו כי מיטליך] ואילו הוי כל ברכת המצוות בעי עובר לעשייתן. 52 גראה דסבירות ר"ת דכיזון דחוינין ברכבת המצוות בעי עובר לעשייתן, עי' הסברא דחיבוב הרכבה הוא כשיונין בחיבוב המזווה, אבל לאחריהThor אין לו זיקה פוד למזווה, ועי' שיך יו"ד סי' יט סק"ג שהביא ועת האז"ז שאם שכח לברך לפניה יכול לברך לאחריה, אבל דעת הרמב"ם רפ"א מברכות דתו אין מברך, ועי' דוחלקו בטעם וביע עובר לעשייתן ודרמכים הטעם דרך כשהיא עדין חוב שירץ למזווה, אבל לדעת האו"ז הוא מצד שכח והוא שירץ גם לאחריה בגדיר הוראה, והא דבטכילה מברך